

Foaia Diecezană

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

<p>Prețul abonamentului :</p> <p>Pe un an 240 Lei Pe jumătate de an 120 Lei Pe un pătrar de an 60 Lei Un număr 5 Lei Pentru străinătate pe un an 300 Lei</p>	<p>APARE DUMINECA</p> <p>Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”, iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrațiunii „Tipografia și Librăria Diecezană” în Caransebeș.</p>	<p>Prețul inserțiunilor :</p> <p>Pentru publicațiuni oficiale, concursuri, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei</p>
---	---	---

Ideia națională.

Nimic nu se naște pe pământ decât la o chemare de sus. În virtutea acestui adevăr vom conchide că e necesar ca întotdeauna colectivitatea să țină seama de acest imutabil adevăr, pentru a se asigura buna stare a indivizilor cari compun societatea. Nu ne îndoim că toți și tot ce există, ar avea dreptul să trăiască, dar conform legilor și împrejurărilor naturii în care s'au creat și atât timp cât tendințele și legile după care se conduc respectivii indivizi nu sunt alterate de vicii și tendințe dăunătoare celorlalți factori componenți ai colectivității.

Ținând cont de acest postulat bunăoară poporul românesc cât a stat sub asuprirea streină, n'a putut fi împiedecat la rândul său să se oțelească, cultive și înobileze sufletul său național.

Al 2-lea factor care poate duce la desagregarea colectivității e prevertirea sufletului membrilor componenți, ca de exemplu cum s'a des-agregat marea împărăție a imperiului roman.

Nouă destinul ne-a hărăzit, ca să convețuim la olaltă cu contrați streini de originea și credința noastră, dar unii au ținut cont de postulatul amintit și au reușit astfel să se asimileze de minune cu idealurile, legea și ființa noastră. Sunt însă alți cari s'au eschivat dela această lege a firii pământului, cari au călcat în picioare sângele, limba, glasul pământului și conștiința noastră națională, îndepărtându-se astfel încetul cu încetul de sufletul și aspirațiile noastre, în cât ei au devenit pentru noi o sarcină grea de purtat. Numărul acestei minorități s'a înmulțit mereu prin emigrări necontrolate, acaparând ei toate izvoarele de venit importante, în industrie, comerț, în posturile de exploatare și desfacere a bogățiilor noastre de tot felul, încât fără a împărți cu ei și fără a fi în acelaș timp exploatat de ei, fără de a cumpăra dela ei și a vinde

din nou la ei, ceace ne-a mai rămas și fără a plăti sârmanul băștinaș și stăpân de până mai eri, greul tribut acestei minorități, acaparatoare a tot ce mai avem, nu poate face nimic. În pofida tuturor, această minoritate streină de credința, legea și neamul nostru, a ajuns chiar să profaneze și sfintele noastre lăcașuri mănăstirești, izolate printre munți, în aerul purificat de toate impuritățile acestei vremi, cari au fost nu de mult înzestrate de stat cu domenii și păduri, exploatănd tot ei și de data aceasta aceste bogății a sfintelor lăcașuri. În urma acestor fapte strigătoare la cer, I. P. S. Sa Părintele Patriarh, a rostit zilele trecute în această chestiune, cu Înalta Sa autoritate și durere pentru starea fiilor săi sufletești următoarele: „Sunt orașe și ținuturi întregi unde nimic nu mai e românesc decât sărăcia, mizeria cea mai neagră, »umbra spinului«”.

„Ți vine să plângi mila bietului popor român, căruia îi stoarce și măduva din oase”. E atâta adevăr în aceste cuvinte părintești, izvorâte din buzele celui ce poartă răspunderea acestui popor în fața lui Dumnezeu, căci I. P. S. Sa și-a dat seama, căci pentruca o familie, care stă la baza societății, să prospereze în mod normal, e absolut necesar ca elementele cari o compun să se conformeze legilor celulare a originii lor comune, la care e neapărată nevoie să se mai adauge unitatea de ideal, unitatea de țel și legătura de sânge pentru a se asigura omogenitatea indestructibilă a acestei mici colectivități. *Naționalismul implică purificarea moravurilor și spiritualizarea neamurilor!*

I. P. S. Sa ca reprezentantul bisericii și exponentul clerului, nici nu poate avea o altă atitudine, decât aceea de a ține veșnic aprins focul sacru al spiritualizării turmei sale. Căci Arhipăstorul știe că orice stat trebuie să aibă ca ideal suprem însă-nătoșirea morală și statul nu poate întreține și tolera ființe individuale sau colective cari să dizolve morala națiunii sale.

Ori din declarațiile lui Filderman sau ale fostului deputat Fischer, vedem că această minoritate cu totul streină de legătura sângelui nostru, î-și inversează rolul, emigratul de până mai eri își ia rol de stăpân, de conducător. Ce zic moaștele falnicilor stejari căzuți, cari își dorm somnul de veci, și a căror morminte trebuie să fie pentru noi altare sfinte, unde să ne încălzim sufletele ori de câte ori șovăim în viață, căci ei pentru noi au sângerat și s'au sacrificat, ca să ne asigure nouă un viitor mai bun și nu veneticilor streini de credința și neamul nostru?!

Toate neamurile cari au ajuns să fie o națiune, au dreptul la existență și vor merge spre progres numai dacă indivizii din cari sunt compuse sunt mânâți de un ideal comun, care să le dea îndoită putere de muncă. Căci după cum omul afară de facultățile psihice mai trebuie să dispună în acelaș timp și de elementele viabile cari să asigure sănătatea corporală și după cum fiecare organ anatomic va trebui să funcționeze conform rostului lui, asigurând la rândul său integritatea sănătății întregului corp, care funcționează după un ansamblu anumit de legi tot așa trebuie ca toți factorii componenți ai unei națiuni să colaboreze unitar și egal la progresul respectivei națiuni, nu să caute unul să se desvolte în detrimentul celuilalt, unul să trăiască mai ușor ca celalalt.

Minoritatea *etnică* (!) de care vorbim pune în discuție drepturile noastre cele mai sfinte de stăpânitori bimilenari ai acestor plaiuri, drept pe care noi nu suntem datori a-l împărți cu nimeni, numai unul singur ne poate lua această stăpânire cel care ne-a dat-o, Dumnezeuul nostru și al strămoșilor noștri.

Constituția, legile, convențiile internaționale nu ne pot paraliza în afirmarea și ascensiunea noastră, căci orice lege sau convenție mai întâiu trebuie să se adapteze nu lașității și parazitismului marilor întreprinderi de disolvare a statelor ci necesităților noastre vitale, necesității noastre profunde de spiritualizare a noastră, fiindcă țara riscă să fie ocupată de amoralitatea judaică în toate centrele ei vitale și minoritari dușmani nouă înfloresc mereu în mijlocul nostru.

Inarmați cu trecutul nostru eroic, cu calitățile noastre și cu toată sănătatea noastră morală, să căutăm să luptăm pentru spiritualizarea acestei țări, să luptăm la îndepărtarea elementelor eterogene și să realizăm pe tot cuprinsul patriei o singură turmă, o singură națiune.

A ne apăra este o datorie națională și politică, iar nu „antisemitism“ ne îndeamnă arhipăstorul; a nu reacționa însă, a nu activa spre această plagă ce se întinde mereu și ne copleșește, înscamnă a fi niște lași, indolenți și a ne duce de vii în groapă și peirea neamului nostru!

Petru Toma

RECENSIE.

Spiritul catehezei patristice în școala românească.

de Preotul **Mihail Bulacu,**

Decent Univ. Prof. la Seminarul Pedagogic din București

În capitolul următor, „Principiile fundamentale ale catehezei patristice“, autorul precizează trei momente mai însemnate: 1. Obiectul catehezei patristice; 2. Legătura catehezei patristice cu Biserica; 3. Adaptarea catehezei patristice la vârsta copiilor prin educația creștină integrală. În primul moment este analizată concepția școlii catehetice din Alexandria, care se remarcă prin metoda treptată a lui Clement Alexandrinul, a educației creștine integrale, pentru adulți: convertirea creștină (protrepticul); educația morală creștină (pedagogul); instrucția creștină (didascalul). Această metodă urmează în spirit tradiția școlii apostolice, spre a putea pregăti suflete vrednice de primirea harului Sf. Duh. De altfel nota caracteristică a catehezei patristice se remarcă printr'o instruire teoretică. Astfel tratate și experimentate cu succes principiile fundamentale ale catehezei patristice, de către reprezentanții școlii catehetice din Alexandria, în frunte cu Clement Alexandrinul, au putut fi cristalizate într'o formă clasică prin catehezele Sf. Ciril al Ierusalimului. Sf. Ciril a aplicat catehezele prin mijlocirea Bisericii, formând cunoștințe creștine și pregătind astfel suflete vrednice de sfințire prin primirea harului Sf. Duh. Iar formula adaptării catehezei patristice la vârsta copiilor pe baza aceluiași principii fundamentale, ale educației creștine integrale, o găsește Sf. Ioan Gură de Aur. Catehizarea are menirea de a educa nu numai pe adulți ce se botează ci și pe copii, fie că sunt botezați de mici, fie că botezul lor se săvârșea mai târziu. De aceea Sf. Ioan Gură de Aur dând chiar exemple de cateheze biblice pentru copii, relevă datoria catehetului de a complecta literatura didactică a instruirii religioase, cu educația morală religioasă, folosind intuiția spirituală și externă.

Aici autorul relevă pe drept cuvânt faptul că „cu Sf. Ioan Gură de Aur, am putea spune

că suntem sosiți la cupola de aur a catehezei patristice, căci în tratatul de educația copiilor, ne vorbește nu numai despre catehizarea didactică pentru copii, ci și de celelalte laturi ale catehezei, după cum putem vedea: educația inimii, despre educația voinții, reamintindu-ne și de nevoia intelectualului "... (p. 26). „...Cu alte cuvinte educația integrală cu modelarea spirituală a interiorului vieții omenești a simțurilor externe, lăsându-se ghidate în interiorul educat, este catehizarea preconizată de Sf. Ioan Hrisostom pentru copii: oferindu-ne deopotrivă metoda intuiției interioară și exterioară, metoda școlii creștine active, ce duce ideea la acțiune, ținând seama de structura sufletească a copilului“... (p. 16).

(Urmează)

Vizitațiuni canonice

Ziua de Duminecă, 5 Septembrie a. c., a fost o zi de mare sărbătoare duhovnicească pentru credincioșii noștri ortodocși din parohia Visag. În această zi, P. S. Sa Păr. Episcop Vasile a binevoit a coborî în mijlocul fiilor săi duhovnicești din Visag, spre a sfinți conform ritualului sfintei noastre biserici, noul lăcaș de închinare ortodoxă, din această parohie greu încercată pe vremuri de către catolicismul desbinător.

Desdedimineață, credincioșii îmbrăcați în frumosul lor port de sărbătoare, așteptau cu înfrigurare sosirea iubitului lor arhipăstor. Pe ulița principală, începând dela capul satului până în fața sfintei biserici, se ridicau cinci arcuri de triumf construite din verdeață, împodobite cu inscripții de bineventare adresate înaltului oaspe. În fața bisericii, în mijlocul poporului adunat, așteptau într-o întâmpinare P. S. Vasile următorii preoți: P. O. D. Protopresbiter Dr. A. Mihăescu însoțit de C. diacon P. Laețiu, Pr. I. Enuica-Oloșag, G. Biberea-Honoriciu, P. Damșa Duleu, A. Voșcinariu-Remetea Pogănicu, A. Lazăr-Satu-Mic, P. Murgoi-Visag, și C. Târziu Valea Mare-Pogănești.

La ora 8^{1/2} P. S. Vasile, însoțit de C. Protopresbiter Teodor Roșca își face intrarea în comună; la primul arc de triumf este binevențat de primarul I. Sfârcoiu în numele comunei politice, și de Pr. I. Albu parohul greco-catolic. La ultimul arc de triumf se urează bun sosit P. S. Sale de către Dl. director D. Căprariu, în numele corpului didactic, iar în trecere spre biserică i se dă onorul de către corpul premilitarilor din jur, comandați de către Dl. înv. V. Semenescu. La intrarea în curtea bisericii este

întâmpinat de preoții amintiți îmbrăcați în ornate de sărbătoare unde Pr. Murgoi își exprimă în numele său și al păstorilor săi adâncă bucurie de a primi pe P. S. Sa în mijlocul lor, prezentând raportul parohiei, schițând și un scurt istoric al ei, arătând în ce fel s'a făcut uniunea în comuna Visag la anul 1863, prin promisiuni materiale făcute cu mare dărnicie, pe baza cărora, credincioșii răpși de foametea din acel an, au trecut în mare majoritate la confesiunea greco-catolică. O mână de credincioși însă cu multă însuflețire pentru legea lor strămoșască s'au ținut strânși uniți în fața amăgirilor dușmane.

Mulțumită largului sprijin al Ven. Cons. Ep. se vede astăzi împlinită vechea dorință a lor strânși prin ridicarea splendidului lăcaș de rugăciune care urmează să fie sfințit azi, prin edificarea unui modern local de școală pe lângă celelalte două existente.

După predarea raportului urmează sfințirea bisericii. La Liturgie Păr. Episcop începe predica purcând dela: „Întra-voiu în casa Ta, în biserică cea sfântă a Ta“.... pentru a arăta în cuvinte pline de înțeles duhovnicesc, că parohienii din Visag sunt datori să dea viață, frumosului lor lăcaș de închinare prin prezența lor unanimă la sf. servicii dumnezeiești, la cari trebuie să se întărească întotdeauna cu evlavie cuvenită. Viața lor de toate zilele trebuie deosebit să fie o pildă vie de disciplină duhovnicescă ortodoxă pentru a putea combate cu succes cangrena sectarismului din mijlocul lor. Deacea ei trebuie să se debaraseze cât mai curând de păcatele sociale cari macină încet dar sigur viața poporului nostru bănățean și cari sunt: luxul, concubinajul și indiferența religioasă.

După sfânta Liturgie P. S. Sa vizitează oficiul parohial iar după masă, biserică greco-catolică și pe parohul I. Albu din loc. La ora 3 P. S. Păr. Episcop pleacă la Remetea Pogănici.

* * *

După înălțătoria și sublima tânosire a bisericii din Visag, Prea Sfințitul după o scurtă odihnă în casa preotului Petru Murgoi, însoțit de Prea Onor. Domn protopop Dr. Aurel Mihaescu, a vizitat modesta comună Remetea de pe valea Pogănicului.

O ceată de călăreți îmbrăcați în haine de sărbătoare, conduc pe înaltul oaspe dela intrarea în comună până la sfânta biserică unde în sunetul clopotelor și al treascurilor este întâmpinat cu cuvinte de bună sosire de preotul locului Alexandru Voștinariu, care face obicinuitul raport, din care reiese vechimea acestei biserici, situa-

ția numerică și starea religioasă morală a popoului. Prea Sfințitul a celebrat sfânta vecernie încunjurat de protopopul tractual, pr. I. Enuica, A. Lazar, pr. Al. Voștinar, C. Danescu din Scăiuș și diaconii Teodor Roșca și Petru Laețiu. Răspunsurile le-a dat corul local sub conducerea lui I. Iovan din Oloșag.

Bătrâna biserică, care cine știe dacă a mai primit între zidurile ei afumate cu miros de tămâe, iață sfințită de Arhiereu, a tresărit și cu ea a tresărit și sufletul mulțimei de credincioși la cuvintele Prea Sfinției, Sale care desvoltând pilda grăunțului de muștar, cea mică între grăunțe, aruncată în pământ bun și îngrijită face copaci, între frunzele cărora se sălășluiesc paserile cerului. Tot așa și aceasta modestă comună, prin îngrijirea și ascultarea de preotul ei, va deveni mare între alte comune, lăsându-se de păcatele cari o bântue, precum căsătoriile precoce și concubinajele relativ multe, numai cercetând sfânta biserică, unde se vestește cuvântul lui Dumnezeu. Comuna lor — în urma reformei agrare — și-a schimbat vatra din deal în vale, căutând după părerea lor un loc mai bun, de aici să se ridice tot mai sus, nu spre vechea vatră ci spre vatra virtuților străbune ale credinței și a ținerii la sfânta Biserică.

Dela sfânta biserică, Prea Sfinția Sa, în cântări evlavioase, a fost condus la Oficiul parohial unde s'a făcut cuvenita revizie. După o mică gustare, în unanime regrete, se reîntoarce la reședință.

Raportor

Pace vouă.

*Invață-mă Părinte să-mi opresc
Duminicile 'n naos de biserică
In preajma lor dorințele să-mi cresc
In duhul înăltimilor fericici.*

*Să-mi plec genunchii la icoana Ta
O, cât de fericit mă simt atunci
In sufletul meu par'car arde-o stea
Ș'ar tremura livezile din lunci!*

*S'aud părintele domol cum spune
De-un Dumnezeu pe lemn de suferință
O, cât de mare-i tragica minune
Și să mă'ndemn la plâns și umilință!*

*Iar Dumnezeu Duh să se'ntrupeze
Porumb alb în altar, lumină nouă
Ș'atuncia să ne binecuvinteze
Copiii mei buni, pace vouă!*

N. LOGA.

Săptămâna.

„Tot așa va face Tatăl meu din ceriuri,
dacă fiecare din voi nu iartă din toată
inima pe fratele său”.

Matei 18, 35).

Profesorul australian V. Woodrod, a cercetat cu deamănuntul viața și organizarea furnicilor. În câțiva ani de studii îndeplinite cu toată răbdarea a ajuns la concluziuni senzaționale.

Furnicile despărțite în triburi, au cea mai perfectă organizare „socială”. În viața lor se deosebesc caste. Așa sunt conducătorii, militarii și muncitorii. Grosul tribului îl formează muncitorii. Armata tribului este avangarda care înaintează și găsește locul de așezare fie prin cucerire, fie prin ocupațiune pașnică. În frunte merge conducătorul tribului, gardat de un detașament din furnicile cele mai puternice. Grosul populației îi apără de un dublu cordon de milițieni, iar în urmă vine detașamentul sanitar, care oricând este gata a sări în ajutorul semenilor. Tribul furnicilor nu este lipsit nici de justiție.

Așadar, furnicile nu sunt vietăți fără organisme necesare unei instituții vii, cum este omenirea sau națiunea.

Decât că la ele — prin instinct — simțul este mult înfinit mai mult dezvoltat și practicat, decât la ființele umane, cele făcute după chipul și asemănarea Creatorului.

Sanitarii, — la furnici — sunt totdeauna și în permanență gata la orice ajutor. Un membru al tribului căzut pe câmpul de muncă ori de luptă este ridicat în grabă și pus sub cea mai impresionantă și devotată îngrijire, fără nici o considerațiune de castă sau treaptă socială.

Justiția deasemeni lucrează cu cea mai promptă rapiditate, fără multe formalități și mai ales fără înfinita procedură, care anihilează orice răsplată de autoritate pentru transgresiune, contravenție, ori crimă — cum se gradează la oameni păcatul — și imediat după greșală se aplică pedeapsa.

Pedepsele sunt de două grade: una, contra-venientul este privat de libertatea de mișcare și hrană pe un timp limitat; a doua, contra-venientul este executat pe loc cu pedeapsa capitală.

Ajutoarele sanitare: sunt unice pentru toți neputincioșii. Ei se bucură de hrană și îngrijire specială până la validitatea de muncă.

Cele constatate de profesorul V. Woodrod, nu sunt basme, ci realități pure.

Cine dintre noi n'a văzut roiuri de furnici și n'a observat „furnicarul” de mișcare, un dute

vino, plin de activitate însuflețită și țără încetare. Și în fine cine n'a fost cuprins de admirație în fața acestui volum de corpuri mișcătoare măcar că nu i-s'a putut prinde sensul „social“ al acestei mișcări?

Ce se petrece în viața omenească?

Între clasele sociale mai ales în secolul al XX-lea este o diferențiere îngrozitoare. Pumni încleștați la muncitori, gata de foc și pârjol, pe deoparte și nepăsare îndolentă a celor ce au din destul a satiface ziua de azi și de mâne, dealtă parte.

Spitalele au trei clase: I, II și III. În fiecare clasă, mâncare, îngrijire și toate celea, deosebite.

Justiția, omenească, în parte păcatele și procedura pedepsei în sute și mii de articole. Astfel că prin gradația și procedura lor, în cele mai multe cazuri crima nu-și primește penalitatea de exemplaritate și corecțiune ci se naște aproape un echivoc, care anihiliază puterea de represiune a autorității în societatea omenească constituită.

Astăzi — la oameni — când vezi un bolnav nu te mai sinchisești să-i dai ajutorul samarineanului milostiv ci dai pur și simplu adresa spitalului ori dispenzarului celui mai apropiat.

Iar dacă faci un denunț la justiție, stai mai întâi și te întrebi dacă ai bani penru timbre și faci socoteala drumurilor ce trebuie să le umbli până în fața instanței, până la finalizarea cauzei. În cele mai multe cazuri omul renunță la derptatea omenească, ori dacă a plecat pe această cale s'a ales cu o cheltuială mai mare decât răscumpărarea pagubei, sau penalizarea, prestigiului știrbit a crimei comise.

Stai iarăși și te gândești în fața pericopei, dela Matei 18, 23—35, când Mântuitorul a voit prin această pildă să așeze lumea pe o bază ideală, poate mai presus decât în cea în care trăiesc furnicile lui Woodrod.

Iisus a semănat împărăția ceriurilor cu un Împărat, care a voit să-și tragă socoteala cu datornicii săi.

Unul datora zecemii de galbeni. Voind a-și scoate banii dela datoras, iar acesta ne având banii la îndemână, a cerut păsuire. Împăratul a voit să recurgă la mijloacele sociale pentru a-și încasa suma, a dispus să-l vândă pe datoras și pe nevasta și copiii săi și tot ceace avea.

Datornicul rugându-se din tot sufletul pentru păsuire, Împăratul nu numai că i-a acordat păsuirea, dar i-a iertat toată datoria.

„Robul acela când a ieșit afară, a întâlnit pe unul din tovarășii lui de slujbă, care îi datora 100 de lei, a pus mâna pe el, și l-a

strâns de gât zicând: „Plătește-mi ce-mi ești dator“.

„Tovarășul lui s'a aruncat la pământ și îl ruga zicând: Mai îngăduiește-mă și-ți voi plăti, dar el n'a vrut, ci s'a dus și l-a aruncat până va plăti în temniță“.

Când au văzut tovarășii lui cele întâmplare s'au întristat foarte mult, și s'au dus la stăpânul lor și au spus cele întâmplare. Atunci stăpânul a chemat la el pe robul acela și i-a zis: „Rob viclean! Eu ți-am iertat toată datoria fiindcă m-ai rugat. Oare nu se cădea să ai și tu milă de tovarășul tău, precum am avut eu milă de tine?“ (Matei 18, 28—33).

Cred că cele scrise de profesorul Woodrod despre furnici și despre organizația lor ideală, ne dă un foarte prețios și bogat material de comparație.

Pr. Traian Constantin

Activitatea cursurilor de vară din Băile Buziaș

Ciclul conferințelor îl continuă Dl Ludovic Cibán inspector școlar, care a vorbit în Casa Culturală din localitate, despre școala nouă italiană, expunere însoțită de nenumărate exemple și clișee audiată cu mult interes de învățătorii veniți în număr impunător să asculte pe unul dintre cei mai destoinici dascăli ai Banatului.

Nu mai puțin interes a arătat publicul auditor și față de conferința Dlui C. Miu-Lerca, apreciat poet și publicist din Timișoara, „Considerații asupra artei țărănești din Banat“. Dl Miu-Lerca fiind un admirator al cusăturilor și țesăturilor românești, ne-a făcut un interesant expozeu al portului național, insistând îndeosebi asupra regiunilor neinfluențate de arta țărănească a țărilor vecine. Aduce elogii Doamnei Marilina Bocu care la actuala expoziție din Paris, prin standul bogat și variat pe care-l deține, a dus faima artei noastre țărănești.

Înceeerea cursului de vară s'a făcut în ziua congresului învățătorilor din Timiș-Torontal, printr'un concert festiv. La concert au colaborat corurile:

Învățătorilor cursiști, Reuniunea română din Buziaș, dirijate de înșiși învățătorii cursiști, cum și mult apreciatul cor bărbătesc *Lyra C. F. R.* din Timișoara, condus de eminentul dirijor bănățean, păr. Alexandru Bocșianu.

Piese și interpretarea lor au cadrat cu programul unui concert demonstrativ. S'au executat coruri de G. Dima, I. Vidu, I. Velceanu, I. Chirescu, M. Jora, S. Drăgoi, F. Barbu, I. Perian, N. Ursu ș. a.

Corul învățătorilor cursiști a stârnit admirație prin felul deosebit al interpretărilor muzicale. Dintre dirijorii cursiști am remarcat pe domnii: N. Ghilezan-Buziaș, păr. Vl. Vynciuc-Cahul, D. Dogaru-Tulcea, A. Brașovan Făget, I. Demışcan-Cetatca-Albă, S. Pițu-Pădureni-Timiș, C. Popescu-Mehedinți. Dintre soliști, pe dnii: V. Gurban învățător și Dr F. Balogh (Lyra C. F. R).

Lyra C. F. R. prin cei 60 de cântăreți disciplinați a obținut un strălucit succes, dând dovadă de autentici-

tate renumelui pe care și l-a câștigat la ultima emulare de coruri la Timișoara, cum și prin concertele date în țară și la Radio-București. La finea concertului, Dl. Patrichie Râmneanțu preș. Asoc. înv. din Banat, printr'o vibrantă cuvântare arată însemnătatea cursurilor, elogiază pe organizatorul lor Dl. Prof. Filaret Barbu, și distribuie certificatele și diplomele de dirigent de cor, învățătorilor cursiști. — Dintre absolvenții cursului (în afara de cei amintiți în cadrul concertului) au mai primit diplome: I. Chioreunu-Vultureni, I. Popa-Checia, I. Magheț-Caraș, V. Gurban-Timiș, A. Crainicescu-Sacoșul-Mare, M. Limbășanu-Mediaș, D. Ciocărlie-Ciclova-română, N. Birdean, cantor în Opațița și Alexandrina Ghindoc-Mehedinti.

După concert a urmat o petrecere dansantă, organizată de Muzica Reg. 17 Infanterie.

Cântăreții în număr de 150 au luat parte la banchetul oferit de comitetul org. al cursurilor de vară. A fost o petrecere românească cum rar s'a văzut la Baile-Buziaș. Seria toasturilor o începe popularul institutor Petre Savii, senator de Timiș. Ultimul toast îl ține Dl. Filaret Barbu care mulțumește tuturor pentru prețioasa colaborare și subliniază colaborarea deosebită, la reușita organizării cursurilor, a P. On. Domn Ioan Geția, protopresbiter, un insufiețit cărturar a tuturor mișcărilor culturale românești, cum și a Dlor. Patrichie Râmneanțu preș. Asoc. înv. Col. Th. Stanescu primar, și I. Duicu primpretor în Buziaș.

Indeamnă pe absolvenții cursului la o muncă cât mai asiduă pentru promovarea cântecului autohton.

(Sfârșit)

Sfințire de piatră fundamentală în Baile Herculane

Sâmbătă în 4 Septembrie a. c., P. S. Sa părintele episcop Vasile, fiind invitat de conducerea Comunității de Avere, a participat la solemnitatea sfințirii și punerii petrii fundamentale a palatului, ce se construiește în Baile-Herculane. Actul sfințirii a fost săvârșit de P. S. Sa, înconjurat de sobor preotesc, format din 2 protopopi și 5 preoți. — Corul „Reuniunii de cântări” din Caransebeș a contribuit mult la ridicarea solemnității.

P. S. Sa, nici de data aceasta n'a întrelăsat momentul, ci, ținând cont de însemnătatea împrejurărilor locale, a explicat în mod teologic că adevărata casă stătătoare în societate, este cea zidită pe Christos. Atunci când încep deficiențele omenești, intervine harul de Sus!

Dl. Dimitrie Sgăvêrdia, ca președinte al Comunității de avere, cu ocazia așezării actului comemorativ, a ținut o vorbire în care a arătat însemnătatea istorică și financiară a palatului-hotel, ce se zidește aci în Baile-Herculane.

Rap.

Nr. 261 Pres/1937.

Comunicat,

Se atrage atențiunea On. preoțime, că cere-rile de dispensă pentru cununii în orele după masă, gradele de înrudire și orice alte dispenze, trebuie înaintate prin Oficiile parohiale cel puțin cu 8 zile înainte, având a se anexa extra-sele de botez ale solicitanților.

Caransebeș la 9 Septembrie 1937.

Episcopul diecezan:

† VASILE

ȘTIRI

„Astra” își ține adunarea generală la Timișoara în mari cadre sărbătorești.

† Pr. Toma Porumb din comuna Șipet, un harnic slujitor în via Domnului, este chemat între cei dreپți ai Săi, în regretele fără seamăn a-le păstorilor lui. Bunul Dumnezeu să-i facă parte de odihnă în corturile dreptilor!

Mulțumită publică. Oficiul parohial ort. român din Ticvaniu Mare, mulțumește și pe această cale celor de mai jos, pentru ofrandele primite. Epitropia bis. ort. rom. din Pădureni 50 Lei, Ilie Păniciea din Oravița rom. 200 Lei, Preot Nicolae Lințescu din Lugoj 100 Lei, Bis. ort. rom. din Răcășdia 100 Lei. Total 450 Lei. Suma din urmă 20,485 Lei. Total general: 20,935 Lei. (20.935).

Antologhion sau Flori alese bisericești de Const. Vladu profesor la Academia noastră Teologică, s'a tipărit și se poate comanda direct dela autor sau dela librăria noastră diecezană. Costul unui exemplar e 230 lei plus porto.

Retribuțiunile preoțești pe luna August a. c. se pot ridica dela Cassa diecezană. S'a reținut câte 50 Lei ca taxă de membru la Asociația Clerului Andreiu Șaguna.

CONCURS.

Consiliul parohial ort. român din comuna Năidaș, jud. Caraș, publică concurs, cu termen de recurgere de 30 zile dela prima publicare în Foaia Diecezană din Caransebeș — pentru ocuparea postului de paroh al parohiei Nr. I de clasa II-a din comuna Năidaș, protopresbiteratul Biserica-albă.

Emolumente:

1. Una sesiune parohială, constatătoare din 34 jug. pământ arabil, — după care alesul paroh supoartă toate sarcinile publice.

2. Stola uzuală.

3. Ne fiind casă parohială, parohul ales se va îngriji de locuință.

4. Parohul ales este obligat a catehiza la școalele din loc, fără altă retribuțiune.

5. Reflectanții au să înainteze odată cu petiția și încuviințarea Prea Sfințitului D. Episcop Diecezan, fără de care nu pot fi luați în lista candidaților.

Reflectanții cu calificarea în regulă, să-și înainteze cererile de concurs, adresate Consiliului parohial ort. rom. Naidăș, prin Prea On. Oficiu Prototopresbiteral ort. rom. al Bisericii-albe, — cu sediu în Răcăjdia și să se prezinte în vre-o Duminică sau sârbătoare, cu știrea Prea Onor. Domn Prototopresbiter tractual, spre a-și arăta dexteritatea în cântare, tipic și oratorie; dar la nici un caz în ziua alegerii.

Naidăș, din ședința consiliului parohial, ținută la 9 Maiu 1937.

Secretar,

Romul Pițic

1—3

Președinte,

Petru Munteanu

paroh

În conțelegere cu mine: Ioan Oravițan prototopresbiter.

Nr. 3743 B ex 1937.

Acest concurs se publică cu aceea că — în baza aliniatului ultim al §-ului 29 din Regulamentul pentru parohii și în baza decisului consistorial ddo 3 Martie 1914 și respective 14 Aprilie 1914 Nr. 3058 B, ridicat și la valoare de concluz sinodal cu concluzul Nr. protoc. 33 ex 1914, precum și avându-se în vedere decisiunea Consistorului mitropolitan Nr. 358 1926 din 23 Noemv. 1929 — se enunță obligamentul credincioșilor de a presta și birul parohial, care este o parte integrantă și legală a dotațiunei preoțești.

Caransebeș, din șed. cons. eparhial ținută la 28 Iunie 1937.

Episcopul diecezan:

† **VASILE**

Concurs.

În baza decisului Ven. Consiliu Eparhial No. 3799 B ex 1937, Consiliul parohial ort. rom. din comuna Șemlacul-Mare județul Timiș-Torontal escrie concurs pentru ocuparea postului de paroh al parohiei II., vacantă de clasa II-a din Șemlacul-Mare protopopiatul Vârșetului, cu termen de recurgere de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“ din Caransebeș.

Emolumente:

1) Sesiunea a II-a parohială constatătoare din 32 jug., după care alesul preot are să plătească toate dările.

2) Stola se fixează: 100 lei pentru înmormântare și 200 lei pentru cununie.

3) Birul parohial uzitat.

4) Casa parohială compusă din 4 camere.

5) Un grajdi, una cocină, un șopron.

Doritorii de a ocupa acest post vor înainta petițiunea adresată consiliului parohial din Șemlacul-Mare, Prea On. Oficiu Prototopresbiteral din Vârșet, având a se prezenta în vr-o Duminică sau sârbătoare în biserică, pentru a-și arăta dexteritatea în cântare și oratorie, dar nici de cum în ziua alegerii.

Recurenții vor avea și încuviințarea Prea Sfințitului Episcop Diecezan.

Șemlacul-Mare în ședința Consiliului parohial la 11 Iulie 1937.

Mircea T. Popoviciu

preș. cons. par.

1—3

Ion Ciclovan

not. cons. par.

Văzut!

Traian Oprea

prototopresbiter

Publicațiune de licitație.

În baza încuviințării Venerabilului Consiliu Eparhial Nr. 4580 E. 1937 se escrie licitație minuendă pentru renovarea picturii, spălarea ei și zugrăvirea din nou a pereților, în stil bizantin a sfintei biserici ort. rom. din comuna Bozovici, Caraș.

Prețul exclamării este 80.000 Lei.

Licitanții sunt obligați a depune 10% vadiu din prețul exclamării în bani gata, ori efecte publice, care se vor restitui după colaudare, fără dobândă. Antreprenorul va dovedi cu acte, că este pictor autorizat și că a fost trecut în tabloul publicat în „Monitorul Oficial“.

Licitația se va ține în 19 Septemvrie 1937, orele 3 p. m. în sfânta biserică dela Bozovici.

Spese de deplasare nu se acordă. Spesele de contract timbre, cât și cu scheleria le va suporta pictorul întreprinzător.

Consiliul parohial își rezervă dreptul a da lucrarea, fără considerare la rezultatul licitației, acelu pictor în care va avea mai multă încredere.

Contractul devine obligator pentru antreprenor imediat după semnare, iar pentru comuna bisericească numai după aprobarea Venerabilului Consiliu Eparhial.

Bozovici, 10 Septemvrie 1937.

Ioan Goanță

preot, președinte.

Gheorghe Mihailoviciu

inv. secretar.

Publicație de licitație.

În baza aprobării Veneratului Consiliu eparhial ddo 19 August a. c. No. 4785 E ex 1937, se publică licitațiune minuendă pentru îngrădirea frontului sfintei biserici din Cebza cu zid de cărămidă presată și grilaj de fer, pe ziua de 19 Septemvrie a. c. la ora 4 p. m.

Prețul de esclamare este de 63548 Lei.

Planul și devizul precum și condițiunile de plată se pot vedea zilnic în cancelaria pficiului parohial.

Spese de deplasare nu se acordă.

Spesele împreunate cu facerea devizului și planului precum și contractul și timbrele le supoartă antreprenorul.

Licitanții vor depune la licitație vadiu de 5% din valoarea lucrării în numerar sau efecte puplice, care vadiu se va majora la 10% de antreprenorul ce va lua lucrările.

Comuna bisericească va da lucrările anteprenorului în care va avea mai mare încredere.

Cebza, la 29 August 1937.

Gheorghe Treta
președintele consiliului paroh.

Pr. Tiberiu L. Buru
notar

Publicație de licitație.

În baza aprobării Ven. Consiliu eparhial Nr. 5137 E ex 1937 se publică licitație pe ziua de 16 Septembrie 1937, pentru renovarea esteroară a sf. biserici din Sîrbova.

Licitanții se va ține la oficiul parohial oara 3 p. m.

Devizul și condițiunile de lucrare, se pot vedea la oficiul parohial.

Licitanții vor depune vadiu de 10% în numerar. Antreprenorul care primește lucrarea, trebuie se restituie speșele avute cu devizul.

Speșele de deplasare la licitație nu se plătesc.

Consiliul parohial va da lucrarea acelui licitant în care are mai multă încredere, indiferent de rezultatul licitației.

Sîrbova la 10 Septembrie 1937.

Emanuil Pirtea
preot.

Andrei Victor
notar

Judecătoria mixtă Caransebeș, secția c. f.

Nr. 648/1937 c. f.

Publicație de licitație și condițiunile de licitație.

În cauza de executare pornită de următoarea firmă Băncile Bănățene Unite S. A. din Timișoara contra urmărilor Simion Sporea și soția sa născ. Maria Urban dom. în Oravița, la cererea urmăritei Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională în baza art. 144, 146 și 147 art. 176 și 185 din legea LX. din 1881, asupra porțiunei de sub B. 3 și 9 a urmăritei Maria Sporia născ. Urban, de 6/16 parte din imobilele înscrise în c. f. a comunei Caransebeș-nou din circumscripția Judecătoria mixte Caransebeș Nr. coalei c. f. 254 sub A+1 No. top. 320 pășune sub Teuș de 61 stp. a cărui preț de strigare va fi de 30 lei; sub A+2 No. top. 1052 arător în Dealul Zlagnei de 3 jug. 330 stp. a cărui preț de strigare va fi 750 lei, asupra porțiunei susnumitei de sub B. 2 de 1/4 parte din imobilul înscris în coala cf. No. 255 a comunei Caransebeș-nou, sub A+1 No. top. 1130 arător în Valea Zerveștiului de 1 jug. 94 stp. a cărui preț de strigare va fi 750 lei, asupra porțiunei urmăritei de mai sus, de sub B. 3, de 1/4 parte din imobilul înscris în coala cf. No. 256 a comunei Caransebeș-nou, sub A+1 No. top. 956 arător în Pârâul Eger de 1334 stp. a cărui preț de strigare va fi 750 lei;

Redactor responsabil: NICOLAE CORNEAN, consilier eparhial.

12 de 12/16 parte din imobilul înscris în coala cf. No. asupra porțiunilor ambilor urmăriți de sub B. 3, 9 și 468 a comunei Caransebeș-nou, sub A. I. 1—2 No. top. 260 Grădină în Intravilan de 147 stp. și No. top. 261 casa No. 43 cu curte în Intravilan de 80 stp. a cărei preț de strigare va fi 13500 lei, și asupra porțiunei urmăritei Maria Sporia născ. Urban de sub B. 2, de 1/4 parte din imobilul înscris în cf. No. 514 a comunei Caransebeș-nou, sub A+1, No. top. 1218 arător în Valea Zerveștiului de 2 jug. 1121 stp. a cărui preț de strigare va fi de 750 lei, pentru încasarea creanței de 80467 lei, capital, interese de 3%, dela 7 Aprilie 1934 și speșele de 1800 lei, fixate acum pentru cererea de licitație; precum și pentru încasarea creanței de 3841 lei capital și accesorii a firmei Banca Graniței s. p. a., din Caransebeș; însă numai asupra porțiunilor de imobile din coalele cf. No. 254, 255 și 468 și încasarea creanței de 20966 cap. și accesorii a cred. ip. Ioan Glass, comerciant în Caransebeș-nou, însă numai asupra porțiunilor de imobile din coalele cf. No. 254, 255, 256 și 468.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii **pe ziua de 2 Octombrie 1937, ora 9 la casa comunală a comunei Caransebeș-nou.**

În baza art. 150 legea LX din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Porțiunea de imobile supusă la licitație nu pot fi vândute cu preț mai mic de cât prețul strigării (art. 10 a legii pt. unificarea unor disp. ref. la executarea silită).

2. Cei cari voiesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc, drept garanție 10% din prețul de strigare în numerar sau în efecte de cauțiune, socotite pe cursul fixat în art. 42 LX. 1881, ori să predea aceluiaș delegat chitanța de depozitare judecătorească, prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (art. 147, 150, 170, legea LX. din 1881, art. 21 XLI. 1908)

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat de cât cel de strigare, este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. Dacă nu îndeplinește această îndatorire, nu se va ține seama de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație, care se va continua fără amânare.

Caransebeș, 22 Martie 1937.

Leo Pető s. s. judecător. **I. Ianoșiu** ss. aj. dir. c. f.

Pentru conformitate: **D. Lăzărel** dir. c. f.

Obiecte bisericești

dela cele mai renumite fabrici, se află de vânzare la **Librăria Diecezană**

Brâne preoțești

dela cele mai renumite fabrici și cu prețuri convenabile de vânzare la **Librăria diecezană.**

Tiparul și editura Tipografiei Diecezane, Caransebeș.